

[Drachmann.]

I denne Forbindelse kan jeg ikke undlade bare at berøre den ulyksalige Misère, som vor Svineordning i Øjeblikket rent nationaløkonomisk, jeg kunde ogsaa godt sige handelsbalancemæssigt, frembyder. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvem der har Skylden herfor, men blot sige, at det er særgeligt, at et saa udpræget Landbrugseksporland som Danmark med dets meget højt roste landbrugsmæssige Organisation og med en Regering, der heller ikke sætter sit Lys helt under en Skæppe, heller ikke i handelspolitisk Henseende, er i den Situation, at Nationer, vi til daglig mener maa komme i anden Række efter os kvalitetsmæssigt set, faar de store Ekstraleverancer til et af vore gamle traditionsrige Hovedmarkeder, medens vi er ude af Stand til at opfylde Krav fra Kundens Side; det er ikke nogen flatterende Situation for Danmark hverken politisk eller handelspolitisk eller landbrugsorganisationsmæssigt set. Hvis Industrien, Storhandelen eller andre Erhverv var stillet paa samme Maade og paa samme Maade maatte svigte med Hensyn til store Ordre og store Kunders Krav i et afgørende Øjeblik, saa det ilde ud for de Erhverv i alt Fald. Man kan beklage, at vi under en Nedgang i Konjunkturerne er saaledes stillede, at vi maa give Afkald paa denne Ekstratjeneste, valutamæssigt, beskæftigelsesmæssigt o. s. v., og jeg fremdrager det her for at vise — jeg kan godt sige for at vise endnu en Gang, for jeg har før været inde paa det —, hvor sensibel og saarbar vor nationaløkonomiske og dermed vor handelsmæssige og afsætningsmæssige Struktur er. Og med denne Baggrund vil jeg ogsaa tillade mig at bede Regeringen om — det er en indskudt Bemærkning, men ikke helt uden Forbindelse med den Situation, jeg her omtaler — at have sin fulde Opmærksomhed henvendt paa de tysk-engliske Handelsforhandlinger, hvor det ser ud til at trække op til en handelspolitisk Krig mellem de to raadende Handelsstormagter i Verden af en Karakter, som ikke hidtil har været set, enten endende med en Ekspert fremmet ved Eksporthæder, af direkte og indirekte Subsidiar, stillende de normalt arbejdende og de mindre Landes Produktioner overordentlig skæbnesvangert vanskeligt, eller ogsaa med, hvad der i mine Øjne er lige saa uheldigt eller kan være lige saa skæbnesvangert for Fremtiden, en Enighed mellem de to nævnte store Nationer, en Enighed om Markedsdelingen, der vil komme til at stille os over for Perspektiver, der ikke er synder-

ligt mere opmuntrende for den danske Økonomi som Helhed.

A. M. Hansen: Som allerede udtalt er det foreliggende Forslag vedtaget enstemmigt i Landstinget, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag til Rigsdagsbeslutning til en hurtig og velvillig Behandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup bad om Oplysninger om, hvilke Forventninger Engländerne har over for os, og hvilke Forpligtelser vi kan siges at have over for dem. I al Almindelighed kan jeg kun gentage Understregningen af, at man i England og i Tyskland med samme Opmærksomhed vaager over Danmarks Handel med det andet af de to Riger. De er i den Henseende ganske overordentlig opmærksomme med Hensyn til den Udvikling, der finder Sted. Allerede i 1933 paatog Danmark sig en almindelig Forpligtelse over for England til at bidrage til en Ændring af den meget ulige Handelsbalance. I 1936 føjedes den Bestemmelse til, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup omtalte her for et Øjeblik siden. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup havde den Opfattelse, at der ikke hverken under den ene eller den anden Form var givet Rigsdagen nærmere Meddelelse derom. Jeg mindes dog i et Rigsdagsudvalg at have forelagt Listen over de Aftaler, der dengang blev truffet mellem England og Danmark med Hensyn til den Mængde af Valutaattester, der skulde udstedes for en Række nærmere bestemte Varer. Det er jo tilsvarende Aftaler, vi i Tilknytning til Handelsaftalen med Tyskland hvert Aar træffer med Tyskland, og da det for Tiden er saaledes, at det i det store og hele er de samme Grupper af Varer, som man i de to Riger interesserer sig for at komme af med, saa omfatter disse Lister ogsaa nogenlunde ensartede Varer fra de to Lande. Rundt taget kan det vel siges, at det for begge Landes Vedkommende vedrører omkring ved Halvdelen af vor Import fra det paagældende Land.

Og Forholdet er det, at disse Bestemmelser betragter man i de paagældende to Lande som undergravede, hvis man for et andet Lands Vedkommende væsentlig forøger disse Mængder ud over det, der er aftalt med vedkommende Land, idet man siger, at derved skabes der større Konkurrencemuligheder for det Land, derved gøres de Forpligtelser, vi har paataget os over for